

færdighedens Grundsætninger i hele vor Lovgivning, ogsaa i vor Skattelovgivning. Det er mig Nr. et, og saa bliver Nr. to, om det kan blive til Gavn eller ikke for den Kommune, jeg personlig tilhører.

Jeg sagde, at jeg forgæves havde spejdet efter en virkelig Begrundelse af en særlig Aktieselskabskat, men at jeg ikke havde hørt andet end de to Grunde, jeg nævnte, før i Dag. Her skal jeg indrømme, at den ærede Indenrigsminister har givet en Begrundelse af denne Stat, som er af et andet Indhold end det af mig tidligere omtalte. Men jeg beklager, at maatte sige, at det forekommer mig ikke, at der var den Klarhed og Stringens i den ærede Ministers Begrundelse af hans Stilling over for dette Punkt, som der i øvrigt var til Stede. Hans Tankegang var den, at der her foreligger en særegen Erhvervsvirksomhed af en saadan Karakter, at man kan sige, at et Aktieselskab i Virkeligheden maa sættes i Klasse med en fysisk Person, som har Ophold paa det Sted, hvor Erhvervsvirksomheden drives. Aktieselskabet paafører efter Omstændighederne ved sin Virksomhed den Kommune, hvori den drives, de samme Byrder, som fysiske Personer, derfor er det ogsaa rimeligt, at Aktieselskaber komme til at betale ligesom fysiske Personer. Jeg har søgt, saa vidt jeg har kunnet, at gengive den ærede Ministers Mening. Det forekommer mig, at det omtrent var saaledes. Ogsaa her skal jeg minde om, hvorledes den ærede Indenrigsminister begyndte med fuld Føje at henvise til, at fra første Færd gif Lovforslaget — ikke det, der fremkom i Aar, men for nogle Aar tilbage — ud paa at omordne Forholdet, hvad den interkommunale Bestatning angaar, i den Retning, at Erhvervskommunen fik Del i den personlige Kommuneskat, naar Personen maatte siges at drive sit Erhverv i denne Kommune, medens han boede i en anden. Men saa føjede den ærede Minister til, hvad der naturligvis er fuldstændig rigtig, at det gjorde man dog ikke paa den Maade, at man lod Manden betale begge Steder. Nej, man forøgede ikke hans personlige Kommuneskat. Hvad man gjorde, var, at man søgte at fordele dette Stattebeløb, som blev det samme for ham, paa retfærdig Maade mellem Erhvervskommunen og Opholdskommunen. Men det er ikke det, man vil gøre ved den særlige Aktieskat. Der vil man lade de paagældende Personer, dem, der i Virkeligheden ere de interesserede i hele Aktieforetagendet, de, der have Fordel af, at det gaar godt, og de, der komme til at lide under, hvis det gaar galt, vedblive

at betale personlig Kommuneskat der, hvor de bo — den maa de betale fuldt ud af deres Indtægt — og ved Siden deraf vil man lade Aktieselskabet, hvilket i Virkeligheden vil sige det samme som Aktionærerne, betale til den saakaldte Erhvervskommune. Jeg ser ikke rettere end, at netop dette viser, hvorledes det Princip, man vil indføre for Aktieselskabernes Vedkommende, maa siges at være i Strid med det, som den ærede Indenrigsminister selv stillede i Spidsen for sit Foredrag som det, der maatte være Princippet for Lovforslaget. Ogsaa her siger jeg: Hvad Forskel er der paa den Erhvervsvirksomhed, der drives af et Aktieselskab, og den tilsvarende Virksomhed, der drives af et Konsortium? Skal et Konsortium ikke lige saa godt som et Aktieselskab have Bolig, tænde Lygter paa Gaden uden for Boligen, Vandafledning o. s. v. o. s. v.? Det er affurcat det samme sejlagtige Raisonnement. Vår der betales noget ekstra af et Aktieselskab foruden det, som de enkelte Medlemmer betale, fordi det driver en særegen Erhvervsvirksomhed, saa siger jeg, maa det samme gælde for et saadant Konsortium. Ogsaa her vil jeg fremføre et Eksempel for muligvis at gøre dette aldeles iøjnefaldende. Man har som bekendt forskellige Forsikringsforeninger, navnlig Søforsikringsforeninger. De fleste af dem ere Aktieselskaber, men der gives ogsaa dem, der bestaa af bestemte Personer. Er der nu nogen, som er i Stand til at sige mig, hvilken Forskel der i Virkeligheden er mellem et Søforsikringsaktieselskab og en Søforsikringsforening? Jeg tilstaar, at jeg ikke kan se, at der er mindste Grund til, at Søforsikringsaktieselskabet skal betale ekstra og ikke Søforsikringsforeningen, eller til, at det sidste ikke lige saa godt maa siges at drive en Erhvervsvirksomhed der, hvor det har sin Forretning, som Søforsikringsaktieselskabet.

Det var som sagt væsentlig om Aktieselskaber, jeg gerne vilde tale, men jeg tilstaar, at i det hele har det tredje Afsnit i Lovforslaget, saaledes som det er foreslaaet af Udvalgets Flertal, vakt den største Betænkelse hos mig. Jeg vil just ikke gøre de meget stærke Ord, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har fremført baade i sin Betænkning og i sine mundtlige Udtalelser om Lovforslagets udviklede Karakter, til mine, men ganske Uret tror jeg ikke, han har, og jeg frygter for, at hvis der kommer en Lov ud af dette Forslag, som det her foreligger, vil det foraarlage overmaade meget Hovedbryderi her i Landet, og det turde vel være et Spørgsmaal, om Glæden